

vi, ty han förlorar derigenom allt
människovärde: han kan icke erkän-
na, att människan är jä udel, och jä djur
hunden i moraliskt förnedring, att
Stapan själv måste stå på knä
och putta blad för pennas skull. Dess-
utom nästär han, att Gud icke kan erfara
ett moraliskt lidande. Och därför e,
hafva äfven Theologerna kunnat på
läran om "Alla själar", sända föregif-
vande, att endast den mänskliga
naturen har lidit.

1659. Till slut hafva Rationalisterna
och ~~materialisterna~~ Naturalisterna i synner-
het, behagat gå förbi hela Förso-
ningen, och ~~Guadaluas~~ betrakta Je-
sum af naturen, såsom en förtäfflig
moralist och Själsläro som lidit
utrustad med förre förstånd en
andra människor. Christus kan
jä till vida kallas för Guds Son,
som han var utrustad med förre
förstånd, en andra människor.
(gnell). Den namnfulla
Filosofen Hegel, hvilken nuför-
tiden betraktas af Filosoferna
som ett Ideal af fullkomlighet
människlighet,

har rättat, att människheten är
Christus(?). Det vill förmodligen säga
att Filasofens egen människligt är
Christus. Han är således alla Filasofers
Förfäres.
1660. Men hvorföre kunde icke
människan försonas med Gud, utan
Guds ärens människoblivande? For-
den är ju blott en prik af Stapan
sen, och människan ett Salgrand (en
monad). Äfven hela: kunde icke
Stapanen i sin Allmägt, göra
människan lycklig, utan att själv
förnedra sitt Gudomliga Majestät,
och förvandla sig till en udel (jod
måste, endast för att vida följnades
på jorden, och dö, som en missdåtare).
1661. Det tillhör icke den brattliga
Nysfikenheten, att titta in i Guds
Hönliga rådkammare, och gräpa
i Guds förseglade bok med sin a p
dya (oren) talor. Det är dejar
af Juda gifvit, att öppna det för-
seglade boket, och öppna det i
gyl. Hvad vi nu i vår fraghet och
kortsynthet kunna beskriva af
den förseglade Boken är: att
Guds ärens moraliska lidande